

Resolució 511/2026, de 12 de març

Número d'expedient de la Reclamació: 66/2026

Administració reclamada: Ajuntament de Terrassa

Informació reclamada: Accés un expedient d'obres i de protecció de la legalitat urbanística.

Sentit de la resolució: Estimació parcial

Resum: En aquest supòsit l'Ajuntament ha desestimat la sol·licitud per entendre que la persona reclamant no és interessat en els expedients que s'estan instruint i els perjudicis als que es refereix afecten a l'esfera privada. Dit això, aquesta Comissió, donat que la informació reclamada té la consideració de pública, procedeix a valorar els límits que hi puguin concórrer. Pel que fa a la llicència d'obres tot i que pot afectar als drets de propietat intel·lectual derivats de l'autoria del projecte (article 21.1.g) LTAIPBG) i la intimitat i altres drets privats legítims (21.1.f) LTAIPBG), tenint en compte la finalitat de l'accés, considera pertinent estimar el dret d'accés si bé caldrà procedir prèviament, anonimitzar les dades personals que es puguin considerar excessives per a la finalitat de l'accés i, si escau, al trasllat previst a l'article 31 LTAIPBG. Pel que fa als drets d'explotació que es podrien veure perjudicats en l'accés l'Administració pot activar els mecanismes d'avertiment a la persona reclamant que consideri oportuns. En relació amb l'expedient de protecció de la legalitat urbanística infringida, es considera pertinent estimar parcialment el dret d'accés a aquella informació que permeti conèixer a la persona afectada per aquestes obres quina ha estat l'actuació de l'administració al respecte (com poden ser els informes tècnics i resolucions administratives) amb la prèvia anonimització de les dades personals que hi puguin constar dels tercers afectats que siguin excessives per a la finalitat pretesa.

Paraules clau: Ajuntaments. Persones físiques. Territori. Urbanisme. Obres particulars. Legalitat urbanística. Reclamació contra silenci. Desestimació. Límits. Propietat intel·lectual. Intimitat. Altres drets legítims. Ponderació. Dades personals. Estimació parcial.

Ponent: Mercè Aymerich i Boltà

Antecedents

1. El 12 de gener de 2026 entra a la GAIP la Reclamació 66/2026, presentada per una persona física contra l'Ajuntament de Terrassa, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). La persona reclamant manifesta que no ha rebut cap resposta per part de l'Administració.
2. El 12 de novembre de 2025 la persona reclamant sol·licita a l'Ajuntament de Terrassa, en relació amb unes obres en la finca colindant que "poden generar afectacions estructurals i de seguretat al meu immoble, atesa la contigüitat física i els treballs iniciats sense la llicència corresponent", el següent:

“existència o no de llicència urbanística,

tipus de llicència sol·licitada,

actes d'inici, requeriments, informes tècnics i resolucions,

projecte tècnic, memòries, plànols i documentació necessària per avaluar les possibles afectacions estructurals o de seguretat sobre el meu immoble, així com qualsevol mesura provisional o definitiva adoptada per l'Ajuntament”.

Invoca l'article 53 i 54 de la Llei 39/2015, els articles 22, 23 i 24 del TRLUC i la Llei 19/2014 de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

I sol·licita: “SOL·LICITO:

Que s'acordi la concessió d'accés a la totalitat de la documentació urbanística i de disciplina relativa a les obres del c/ YYY 6, Terrassa, incloent plànols, informes, requeriments, actes de suspensió, projectes i resolucions, amb el testat únicament de dades personals no rellevants.

Que es valori novament i es reconegui el meu interès legítim com a veí colindant amb afectació estructural potencial. Observacions: 3. Que, si s'estima parcialment o es denega l'accés, es motivi expressament citant els articles concrets de la Llei 19/2014 que justifiquin la limitació i s'indiqui la via per interposar reclamació davant la GAIP”.

L'endemà, el dia 13 de novembre de 2025 la persona reclamant sol·licita a l'Ajuntament de Terrassa el següent:

“1. Que es tingui per presentada aquesta sol·licitud i, en qualitat de propietari colindant amb paret mitgera compartida i possible afectat per les obres realitzades a l'immoble del carrer YYY 6, es valori la meua condició d'interessat en tots els expedients urbanístics relacionats amb aquest immoble, en particular l'expedient disciplinari SODI 22/25 i la sol·licitud de llicència d'obra major 102/25.

2. Que els serveis tècnics municipals (arquitecte/enginyer municipal o qui pertorqui) realitzin, amb la màxima celeritat possible, una inspecció tècnica in situ dels immobles situats als carrers YYY 6 i ZZZ 8, amb especial atenció a:

-l'estat de la paret mitgera compartida,

-l'estat dels forjats i elements estructurals afectats per les obres a l'immoble del núm. 6,

-l'existència de patologies, deformacions, fissures o altres indicis de risc per a l'estabilitat estructural.

3. Que, com a resultat d'aquesta inspecció, s'elabori un informe tècnic municipal on es determini de manera expressa:

-si les obres executades i/o projectades a l'immoble del carrer YYY 6 comprometen o poden comprometre l'estabilitat estructural del meu immoble del carrer ZZZ 8,

-si existeix o no risc per a la seguretat de les persones o per a la integritat dels béns,

-i quines mesures correctores, de consolidació o de seguretat s'han d'imposar, si escau, al propietari de l'immoble del núm. 6.

4. Que, en cas que l'informe tècnic municipal detecti deficiències greus, risc d'esfondrament, perill per a persones o danys potencials als edificis, es dictin les corresponents ordres d'execució, mesures cautelars o altres actuacions en virtut de la normativa urbanística aplicable, requerint al propietari de l'immoble del carrer YYY 6 l'adopció immediata de les mesures de seguretat i estabilització que es considerin necessàries.

5. Que se'm notifiqui expressament:

-la data de la inspecció, si es programa,

-l'informe tècnic que se'n derivi,

-i qualsevol resolució o acord municipal que s'adopti en relació amb l'estat estructural dels immobles i les obres esmentades.

6. Que aquesta sol·licitud s'incorpori formalment als expedients urbanístics relacionats amb l'immoble del carrer YYY 6, en particular a l'expedient disciplinari SODI 22/25 i a la sol·licitud de llicència d'obra major 102/25, als efectes oportuns".

3. En la Reclamació s'argumenta que "manca de resposta és especialment greu atesa la naturalesa de la sol·licitud, vinculada a risc potencial per a la seguretat, i impedeix conèixer si l'Ajuntament ha actuat, ha inspeccionat l'immoble o ha adoptat mesures preventives".
4. El 26 de gener de 2026 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 27 de gener la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Terrassa i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre-la.
6. El 17 de febrer de 2026 la GAIP rep l'informe requerit a l'Ajuntament en el qual s'informa que en el mateix dia 17 es va emetre la resolució desestimatòria a la sol·licitud (expedient

DAIP/2025/347) en base a l'informe tècnic dels Serveis Jurídics d'Urbanisme emès el dia 16 de febrer que es transcriu:

“En dates 12 i 13 de novembre de 2025 varen tenir entrada per registre d'aquesta Corporació sengles peticions d'accés a informació pública cursades per part del XXX, en relació amb els expedients administratius SODI 22/2025, OMOB 102/2025, el primer relatiu a l'expedient de protecció de la legalitat urbanística respecte les obres presumptament efectuades sense disposar del corresponent títol habilitant al carrer YYY número 6. I el segon expedient té per objecte la sol·licitud de llicència per a l'enderroc parcial, per a la legalització d'obres realitzades i per a la rehabilitació integral d'un habitatge unifamiliar entre mitgeres amb aparcament, emplaçat al mateix carrer YYY número 6, precisament en relació amb l'expedient de disciplina urbanística anteriorment referit (SODI 22/2025).

En relació amb les referides peticions cal dir que ambdues es refereixen a qüestions que el peticionari ja havia sol·licitat anteriorment, en concret per mitjà de la instància cursada en data 4 de març de 2025 per la qual sol·licitava ser part interessada en l'expedient SODI 22/2025. En resposta a l'escrit presentat pel XXX de data 4 de març de 2025 cal dir que en data 31 de març de 2025 consta rebuda la notificació cursada pels Serveis d'urbanisme per mitja de la qual es posava en el seu coneixement que les persones denunciants no són parts interessades en el procediment de restabliment de la legalitat urbanística i així mateix es va informar que els fets que descrivia eren de caire privat, de manera que se li aconsellava que es dirigís a la seva companyia d'assegurances o, en tot cas acudís davant els tribunals ordinaris corresponents. I finalment se l'informava que aquesta Corporació estava actuant respecte el tema de la legalitat urbanística mitjançant la tramitació oportuna de l'expedient de disciplina urbanística referit.

En conseqüència, per mitjà del present informe cal deixar constància dels referits fets, als efectes corresponents”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a

sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada i límits

La informació reclamada - accés a la documentació urbanística i de disciplina relativa a unes obres (plànols, informes, requeriments, actes de suspensió, projectes i resolucions)- és informació pública d'acord amb el que estableix l'article 2.b LTAIPBG, ja que és "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualsevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

L'LTAIPBG reconeix el dret subjectiu d'accés a la informació pública a qualsevol persona, en els termes i condicions regulats per la mateixa Llei (article 2.c). I d'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG).

En l'informe emès pels Serveis Jurídics es reconeix disposar d'informació (SODI 22/2025, OMOB 102/2025) malgrat que considera que, anteriorment, ja es va atendre la petició comunicant-li que com a denunciante no era part interessada en l'expedient i que els "fets que descrivia eren de caire privat, de manera que se li aconsellava que es dirigís a la seva companyia d'assegurances o, en tot cas acudís davant els tribunals ordinaris corresponents (.../...)" (antecedent 8). A partir d'aquest informe, es desestima, de forma extemporània, la sol·licitud d'accés a la informació pública.

Sense entrar a valorar la qüestió si la persona ara reclamant ha de ser considerada interessada en els expedients que estigui instruint l'Ajuntament per no ser funcions d'aquesta Comissió, i més enllà de recórrer a altres instàncies (companyia d'assegurança o tribunals ordinaris) com li "aconsella" els serveis jurídics, el que no genera cap dubte és que es demana informació pública i, en conseqüència, cal atendre a allò que es disposa en la Llei de transparència.

En primer lloc, i pel que fa a l'accés a la informació relativa a la llicència d'obres (enderroc parcial, legalització d'obres realitzades i rehabilitació integral d'un habitatge unifamiliar entre mitgeres amb aparcament) l'Ajuntament no ha informat d'eventuals límits que hi puguin concórrer, ja que ha desestimat l'accés per entendre que era una qüestió de caràcter privat; per tant, correspon a aquesta Comissió fer-ne la valoració i sobre els quals ja s'hi ha pronunciat en reiterades ocasions¹ de l'existència d'eventuals límits que puguin concórrer en l'accés a aquesta informació, i sobre els quals, aquesta Comissió ja es va pronunciar en el Dictamen 1/2016.

Pel que fa als drets de propietat intel·lectual derivats de l'autoria del projecte (article 21.1.g) LTAIPBG), d'acord amb el Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de propietat intel·lectual, que regularitza, aclareix i harmonitza les disposicions legals vigents sobre la matèria, modificat per la Llei 21/2014, de 4 de novembre, cal distingir entre els drets morals (atribució o reconeixement d'autoria, divulgació, preservació de la integritat, entre altres), que són inalienables, i els drets d'explotació, que inclou la reproducció i l'aprofitament econòmic, que poden ser objecte de cessió. La distinció entre drets morals i drets d'explotació de la propietat intel·lectual pot portar fàcilment a l'existència de titulars diferents. L'autor d'un projecte tècnic n'és sens dubte el titular dels seus drets morals de propietat intel·lectual, però és probable que els drets d'explotació els hagi cedit (en tot o parcialment) a la persona o entitat que li ha encarregat o comprat el projecte, de manera que en ponderar aquests drets amb el d'accés caldrà determinar a qui correspon la titularitat dels drets de propietat intel·lectual que poden resultar perjudicats. L'accés a un document afectat per aquest límit no afectarà els drets morals, però en funció com es faci aquest accés, podria afectar els drets d'explotació. Ara bé, la propietat intel·lectual no pot operar com a límit a l'accés, sinó com a límit a la seva utilització o explotació per part de la persona sol·licitant.

Pel que fa als límits que es puguin derivar de la intimitat i altres drets privats legítims (21.1.f) LTAIPBG) aquests es veurien afectats en tant que l'habitatge sobre el qual es demana l'accés podria desvetllar aspectes que afecten la privacitat de les persones. Recordem que l'article 18 de la Constitució espanyola garanteix els drets a l'honor, a la intimitat personal i familiar, a la pròpia imatge, a la inviolabilitat del domicili i al secret de les comunicacions. Així i tot, no semblaria que l'accés al projecte constructiu d'un habitatge hagi de comportar invasió de la intimitat, però tampoc es pot descartar que hi pugui haver en determinats casos un perjudici per a aquest o algun dels altres béns protegits per aquest límit perquè es pugui considerar invasiu el fet que altres tinguin informació de l'organització de l'habitatge i, per tant, caldrà ponderar entre la seva protecció i el dret d'accés.

¹ <https://www.gaip.cat/ca/detall/normativa/Dictamen-1-2016>

I en darrer terme, pel que fa a les dades de caràcter personal, recordem que es demana accedir a l'expedient complet, caldrà considerar-les en tant que afectin persones físiques més enllà de les dades merament identificatives relacionades amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració. D'entrada no és previsible que aquestes afectin a dades especialment protegides i, per tant, en aplicació de l'article 24.2 caldrà tenir en compte les circumstàncies en l'accés, especialment, el temps transcorregut (a) i la finalitat de l'accés, especialment si té una finalitat històrica, estadística o científica, i les garanties que s'ofereixin (b).

Dit això, tenint en compte que l'article 25.1 LTAIPBG preveu que "si és aplicable algun dels límits d'accés a la informació pública establerts pels articles anteriors, la denegació d'accés només afecta la part corresponent de la documentació, i s'ha d'autoritzar l'accés restringit a la resta de les dades"; que la persona sol·licitant manifesta un interès legítim (possible afectació estructural i risc per a la seguretat de les persones i dels béns); que es desconeix si l'habitatge en qüestió és titularitat d'una persona física o jurídica, es considera pertinent estimar el dret d'accés si bé caldrà procedir prèviament, anonimitzar les dades personals que es puguin considerar excessives per a la finalitat de l'accés i, si escau, al trasllat previst a l'article 31 LTAIPBG. Pel que fa als drets d'explotació que es podrien veure perjudicats en l'accés l'Administració pot activar els mecanismes d'avertiment a la persona reclamant que consideri oportuns per evitar el perjudici que podria comportar a aquests drets d'explotació.

Pel que fa a l'accés a l'expedient de protecció de la legalitat urbanística infringida, cal tenir en consideració l'article 12 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme que estableix que qualsevol ciutadà o ciutadana, en exercici de l'acció pública en matèria d'urbanisme, pot exigir davant els òrgans administratius i davant la jurisdicció contenciosa administrativa el compliment de la legislació i del planejament urbanístics, exercici que s'ha d'ajustar al que estableixi la legislació aplicable; i que aquesta acció pública, si és motivada per l'execució d'obres que es considerin il·legals, es pot exercir mentre se'n perllongui l'execució i, posteriorment, fins al venciment dels terminis de prescripció determinats pels articles 207 i 227, sens perjudici del que estableix l'article 210.

En aquest supòsit, l'Administració només ha referit l'existència d'un expedient de protecció de la legalitat urbanística i que com a conseqüència d'aquest, consta l'expedient de llicència d'obres majors ja referit anteriorment. Aquest fet fa pensar que s'ha reconduït la situació.

Per tant, tenint en compte la finalitat de la Llei de transparència (establir un sistema de relació entre les persones i l'Administració pública i els altres subjectes obligats, fonamentat en el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa i la garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat en la gestió pública) es considera pertinent estimar parcialment el dret d'accés a aquella informació que permeti conèixer a la persona afectada per aquestes obres quina ha estat

l'actuació de l'administració al respecte (com poden ser els informes tècnics i resolucions administratives) amb la prèvia anonimització de les dades personals que hi puguin constar dels tercers afectats que siguin excessives per a la finalitat pretesa.

Amb tot, convé advertir a l'Ajuntament que té la responsabilitat exclusiva d'aplicar el règim previst als articles 23, 24 i 25 de LTAIPBG als efectes de complir amb la normativa relativa a la protecció de dades personals, en el moment d'executar d'aquesta resolució.

3. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria*

La Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència; i que l'organització, avaluació i conservació i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels seus titulars (article 7 i 8).

La Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents.

Així mateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2), la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d) i l'obligació d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperabilitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat (art. 19.3).

I l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (l). Així doncs, i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un SGD, impulsora si no en disposa i vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització.

Els documents produïts o rebuts per la Generalitat, els ens locals i les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen integren el patrimoni documental de

Catalunya i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu o de diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta documentació hauria d'estar classificada dins el nivell Regulació de les obres de particulars i de tercers (codi 0138).

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG).

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 12 de març de 2026, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 66/2026 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Requerir a l'Ajuntament de Terrassa que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a l'Ajuntament de Terrassa a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 66/2026 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.